

מ"ת 73966/05/19 - ג'מאל חטיב, מוחמד ח'טיב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 73966-05-19 ישראל נ' חטיב(עציר)
מ"ת 73934-05-19 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר)
תיק חיצוני:

בקשות מס' 8 ו- 9

בפני כבוד השופטת אילונה לינדנשטראוס
המבקשים 1. ג'מאל חטיב (עציר) 2. מוחמד ח'טיב (עציר) ע"י ב"כ
עו"ד שמואל ברזני

נגד
המשיבה
החלטה
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז צפון

1. לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטותי מיום 1.7.2019, לפיהן נעצרו המבקשים עד תום ההליכים.

2. נגד המבקש מס' 1 הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין ומעשי פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, לאחר שהמתלונן - אדם כבר 63 שהוא דודו של המבקש מס' 1, תקף את המבקש בפניו באמצעות ידיו ובתגובה לכך, לאחר שהמבקש מס' 1 נפל ארצה, הוא קם על רגליו, הוציא מאחורי גבו אקדח וירה במתלונן ירייה אחת אשר פגעה בו באזור מותן שמאל. המתלונן נפל ארצה ובעודו על הרצפה, ירה בו המבקש מס' 1 פעם נוספת ופגע בו באזור אגן אחורי ימין. בהמשך לכך, ירה המבקש מס' 1 באוויר ולאחר מכן נמלט מן המקום ברכב. במהלך מנוסתו, הוא נהג בדרך נמהרת ורשלנית ופגע באמצעות הרכב באדם אשר הגיע למקום בריצה.

3. נגד המבקש מס' 2 הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 335+334(א)(1) לחוק העונשין ונשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, המבקש מס' 2 ירה אל עבר מאפייה אשר נמצאת בבעלותו של בן משפחה המסוכסך עמו וכתוצאה מכך נפגע קטין אשר שהה במקום ונגרמה לו חבלה חמורה, אשר הצריכה טיפול רפואי. המבקש מס' 2 הבחין תחילה בבני משפחה הנמנים על המשפחה עמה הוא מסוכסך, כשאלה עומדים מחוץ ובסמוך למאפייה והוחלפו בין הצדדים גידופים. בהמשך, בעת שנסע ברכב, הוציא המבקש מס' 2 את האקדח בו אחז מהגג הנפתח של הרכב וירה ירייה באוויר. לאחר נסיעה קצרה, ירד המבקש מס' 2 מן הרכב, רץ בכביש וירה אל עבר המאפייה, מספר יריות. הקטין תפס אמנם מחסה במקום סמוך, על מנת שלא ייפגע מן הירי, אולם נפצע מרסיסי הירי בראשו.

4. במסגרת הדיון בבקשה למעצר המבקשים עד תום ההליכים, הסכימו המבקשים כי קיימות בעניינם ראיות לכאורה ועילה למעצרם. המבקשים הופנו לשירות המבחן לעריכת תסקירי מעצר. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות מעשים אלימים מצד המבקשים ולא בא בהמלצה על שחרורם לחלופת מעצר.
5. בהחלטותיי מיום 1.7.2019 ציינתי כי מסוכנותם של המבקשים, כפי שזו נלמדת מעצם מעשיהם לכאורה כמתואר בכתבי האישום, היא גבוהה. עוד ציינתי כי מסוכנות זו מתחדדת על רקע הסכסוך המשפחתי העומד ברקע האירועים המתוארים בכתבי האישום וכן בשים לב לכך שהנשקים בהם נעשה שימוש במהלך אותם אירועים, לא נתפסו. על פי האמור בתסקירי שירות המבחן, מספר פעמים נעשה ניסיון להרגיע את הרוחות באמצעות הסכמי סולחה, אך בכל פעם הרגיעה הייתה זמנית והסכסוך התפרץ. בנסיבות אלה, מצאתי שלא לייחס משקל של ממש להסכם הסולחה שנחתם בין הצדדים לאחר האירועים המתוארים בכתבי האישום ובסיכומי של דבר, כאמור, הוריתי על מעצר המבקשים עד תום ההליכים.
6. המבקשים הגישו ערר לבית המשפט העליון על ההחלטות לעצורם עד תום ההליכים אך בדיון שהתקיים ביום 14.7.2019 הם קיבלו את המלצת בית המשפט העליון (כב' השופטת ע' ברון) וחזרו בהם מן העררים (בש"פ 4529/19 ובש"פ 4527/19).
7. ביום 21.8.2019 הגישו המבקשים בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרם. בקשה זו נדחתה על ידי ביום 22.9.20 זאת, בתמצית, משום שלא חלף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה על מעצרם, בפרט בשים לב למסוכנותם הגבוהה של המבקשים כפי שזו עולה ממעשיהם כמפורט בכתבי האישום וכן משום שהנשקים בהם נעשה שימוש לא נתפסו. עוד קבעתי כי הסכסוך המשפחתי העומד ברקע הדברים העצים מסוכנות זו וכי הסכם הסולחה שנחתם בין הצדדים, שהיה קיים כבר בעת מתן ההחלטה על מעצר המבקשים, לא היה בו, אף להתרשמות שירות המבחן אז, כדי להקחות מעוצמת המסוכנות ולהצדיק את שחרור המבקשים לחלופת מעצר או את מעצרם באיזוק אלקטרוני. בסיכומי של דבר קבעתי, כי בהתחשב בזמן הקצר שחלף מאז החלטת המעצר ובשים לב לחומרת מעשי המבקשים כמתואר בכתבי האישום, על המסוכנות הגבוהה העולה מהם ומן האמור בתסקירי שירות המבחן, טרם בשלה העת לעיון חוזר ומשכך, הבקשה נדחתה.
8. המבקשים הגישו עררים על החלטתי מיום 22.9.19, אך בהחלטת בית המשפט העליון (כב' השופטת י' וילנר) מיום 24.10.2019 נמחקו העררים לאחר שהמבקשים ביקשו לחזור בהם מהם (בש"פ 6304/19, בש"פ 6306/19).
9. הבקשה דנן לעיון חוזר הוגשה ביום 10.2.20 והיא מושתתת על חלוף הזמן מאז נעצרו המבקשים, על השקט השורר בכפר בין הצדדים לסכסוך מאז הושג הסכם הסולחה ועל העובדה שמשפטו של המבקש מס' 1 טרם החל להישמע ומשפטו של המבקש מס' 2 נקבע להמשך שמיעה לחודשים אפריל ומאי 2020. בעניינו של המבקש מס' 1 נטען עוד כי הוא סובל ממצב רפואי שהחריף ומצריך ניתוח ואישפוז ובעניינו של המבקש מס' 2 הוזכר כי הוא סובל מנכות נפשית, נעדר עבר פלילי (כמו גם המבקש 1) וגילו הצעיר.

10. לאחר הגשת הבקשה דנן לעיון חוזר, דן בית המשפט העליון בבקשות המשיבה להארכת מעצר המבקשים, לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בהחלטת בית המשפט העליון (כב' השופט א' שטיין) מיום 23.2.20, בעניינו של המבקש מס' 2 (בש"פ 1238/20), צוינו טענות המבקש כפי שהובאו גם כאן, היינו - כי בשלה העת לשחררו לחלופת מעצר בשל הימשכות ההליכים, מצבו הרפואי והסכם הסולחה שנחתם ביום 1.6.19, ונקבע כדלקמן:

"7. בשים לב לחזקת המסוכנות ולהשלכותיה הקבועות בסעיפים 21(א)(1)(ג)(4) ו-22ב(ב) לחוק המעצרים, וכן לעובדה שהסכם הסולחה טרם הגיע לגיל שנה ולא עבר הרצה מספקת, סבורני כי נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי לבין זכות המשיב לחירות, בעודו חוסה בצלה של חזקת החפות, טרם הוסטה לכיוון שחרורו לחלופת מעצר מאחורי סורג וברח, דוגמת מעצר תחת פיקוח אלקטרוני.

8. למשיב נשמרת הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר במעצרו אם לא תחול התקדמות ממשית בהליך העיקרי בחודשים הקרובים ובאין סטייה ממתווה הפיוס והסולחה, שכאמור נקבע בהסכם מיום 1.6.2019.

9. בכפוף לאמור בפסקה 8, אני מקבל את הבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב כמבוקש לעיל."

11. בעניינו של המבקש מס' 1 נקבע בהחלטת בית המשפט העליון (כב' השופט א' שטיין) מיום 26.2.20 (בש"פ 1323/20), כי המבקש הסכים כי מעצרו יוארך כמבוקש על ידי המשיבה, בכפוף לטענותיו כאמור אשר תועלנה במסגרת בקשתו דנן לעיון חוזר וכשאף המשיבה שומרת על טענותיה בעניין זה.

12. בנסיבות המפורטות לעיל ובהתחשב במסוכנות המבקשים ובעובדה שהנשקים בהם נעשה שימוש טרם נתפסו, סבורני כי טרם בשלה העת לשחרור המבקשים לחלופת מעצר או למעצרם באיזוק אלקטרוני וכי נכון יהיה לבחון את עניינם שוב בחלוף כשנה מאז נעצרו ומאז נחתם הסכם הסולחה וזאת בהתאם להתקדמות שתחול במשפטם של השניים ולאחר ששירות המבחן יערוך תסקיר משלים אשר יבחן, בין היתר, את מצב הדברים בשטח על רקע הסכם הסולחה.

13. ודוק: מעשיו של המבקש מס' 1, כעולה מכתב האישום וכמפורט לעיל, חמורים לכאורה ממעשי המבקש מס' 2 ולפיכך השיקולים שצוינו ביחס למבקש מס' 2 בהחלטת בית המשפט העליון, נכונים על דרך קל וחומר ביחס אליו. העובדה שנשמרה לצדדים הזכות לטעון טענותיהם במסגרת הדיון בבקשה דנן לעיון חוזר, אין בה כדי לקבוע מסמרות בכל הנוגע להכרעה בבקשה זו. כאמור, לגופו של עניין סבורני כי דין הבקשה להידחות בעת הזו.

14. על יסוד האמור לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ב אדר תש"פ, 08 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.